

Nr 106.

Av herr Lundqvist, om pension åt f. d. telefonisten Elsa Maria Josefina Andersson.

Extra telefonisten Elsa Maria Josefina Andersson, som är född den 24 december 1891, har varit anställd som telefonist vid rikstelefonstation å Stallarholmen från den 1 november 1909 till och med den 29 juni 1911 och vid stockholmstelefon från den 30 juni 1911 till och med den 14 augusti 1922 samt som extra telefonist vid Sundby sjukhus i Strängnäs under tiden 3 augusti 1929 till den 2 februari 1939 och från den 1 januari 1940 till den 31 mars 1945, då hon på grund av sjukdom måste frånträda denna sin tjänst. Sammanlagt har Andersson alltså omkring 26 och ett halvt år i statens tjänst. Andersson, som med stöd av läkarintyg i skrivelse av den 17 augusti 1945 hos statens pensionsanstalt genom medicinalstyrelsen anhållit om pension, har fått denna ansökan avslagen med den motiveringen, att hon inte vore att hänföra till arbetarpersonal i den mening som avses i kungörelsen angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst; kungl. kungörelsen av den 30 juni 1942 (SFS nr 696). Andersson har sedermera sökt och erhållit folkpension, då hon, som av bifogat läkarintyg framgår, är helt oförmögen till varje form av nämnvärt förvärvsarbete.

Med hänvisning till vad ovan anförts och de intyg, som komma att överlämnas till vederbörande utskott, samt med hänsyn till att Andersson under sin långa tjänstetid med nit och plikttrohet fullgjort sitt arbete i det allmännas tjänst, hemställes,

att riksdagen må bevilja f. d. telefonisten Elsa Maria Josefina Andersson en årlig pension till belopp som riksdagen med hänsyn till föreliggande omständigheter finner skäligt.

Stockholm den 17 januari 1946.

Artur E. Lundqvist.
